

heder og maa bære alle af Indfødsretten flydende Forpligtelser, naar de tage fast Ophold her i Landet og løses fra det undersaatlige Forhold til det fremmede Land, hvor de tidligere havde taget Ophold; men det siges derefter i 3die Stykke, at danffe Indfødte, der vende tilbage her til Landet, skulle uden videre Bøvis anses for — dette er vistnok neppe ganske korrekt Danff — at have fast Bopæl her og for at være udtraadte af det undersaatlige Forhold til det paagældende fremmede Land, hvis deres Ophold her i Landet udstrækker sig til 2 Aar eller derover. Derved kommer man i Virkeligheden til at høre den Hovedregel, som man har givet i andet Stykke af Paragraphen. Der har man opstillet som Fordring for Gjenerhvervelse af Indfødsret, at den Bedkommende igjen skal blive fast danff Undersaat, alfsaa tage fast Bopæl her i Landet foruden at løse sit undersaatlige Forhold til den fremmede Stat; men i det tredje Stykke siges det i Virkeligheden, at, naar en danfffødt Mand vender tilbage her til Landet og tager Ophold her i 2 Aar eller derover, skal hans Indfødsret leve op paany, selv om han ikke tager fast Bopæl her, og selv om det undersaatlige Forhold til den fremmede Stat ikke er opløst, saa at man forsaavidt igjen ophever den Hovedregel, som er givet i andet Stykke. Det er muligt, at det ikke har været Meningen at gjøre dette; det er muligt, at Meningen med Bestemmelsen i 3die Stykke kun har været den, at reise en Præsuntion for, at den, der har havt Ophold her i Landet i 2 Aar eller derover, skal anses at have taget fast Bopæl her og have opløst sit undersaatlige Forhold til det fremmede Land, en Præsuntion, der dog imidlertid skulde kunne afbevises; men som Bestemmelsen er affattet, er det mere end en blot Præsuntion, der reises i den af mig antydede Retning. Det er virkelig udtalt, at den Bedkommende skal anses uden videre Bøvis at have fast Bopæl her og at være udtraadt af det undersaatlige Forhold til det fremmede Land; det er saaledes ikke en Præsuntion, det er en Fiktion, som derved er opstillet. Naar man da tager Bestemmelsen,

som den foreligger, kommer man, som jeg har tilladt mig at hentyde til, ikke blot i Strid med den Hovedregel, som er givet i det andet Stykke; men man kommer derhos, tror jeg, til et Resultat, som i Realiteten maa siges at være urigtigt. Det forekommer idetmindste mig, at det ikke kan siges at være overensstemmende med den naturlige Betragtning af Forholdet, at danfffødt Mænd, der vende tilbage og opholde sig her i Landet maaffe som Vagabonder og ialfald uden i Virkeligheden at udtræde af de Forhold, hvori de ere indtraadte til et fremmed Land og dette fremmede Lands Undersaat, skulde, saalænge deres Ophold her i Landet er at betragte som værende af aldeles løs Natur, have ikke blot de med Indfødsretten forbundne Byrder, som i mange Tilfælde kunne have overmaade Lidt at betyde, men navnlig ogsaa de med Indfødsretten forbundne Rettigheder. Jeg vil anføre et Exempel, som jeg tror, ikke vil kunne nægtes at være praktisk. Det vil ikke saa sjældent være Tilfældet, at navnlig en vis Klasse af danfffødt Mænd kommer til i kortere eller længere Tid at have Ophold her i Landet, uagtet de derfor ingenlunde udtræde af de Forhold eller Forpligtelser, hvori de ere traadte til Udlandet; jeg sigter til Folk, der ere traadte i Forbindelse med Handlende eller Fabrikanter i Udlandet, og det ikke er saa ganske sjældent, at saadanne danfffødt Folk reise her i Landet for fremmede Handelsbuse, i hvis Tjeneste de ere traadte som Handelsreisende. Det kan nu let tænkes, at saadanne Mænd faktisk kunne opholde sig her i Landet i 2 Aar eller derover, uden at de derfor med Føie kunne siges at være udtraadte af det Forhold, hvori de ere traadte til det fremmede Handelsbus og til den fremmede Stat. Men efter min Mening vilde det være aldeles urigtigt, om saadanne Mænd skulde kunne gjøre Krav paa danff Indfødsret, fordi de maaffe rent tilfældigvis faktisk have opholdt sig her i Landet i 2 Aar eller derover. Det vilde berolige mig at høre af den ærede Minister, at Ordene i dette tredje Stykke ikke tilfsigte Andet, end hvad jeg antydede som en Mulighed, nemlig kun at reise en Præsuntion, med